BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 56-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL { în România 2 lei / în străinătate 6 lei

Nr. 201 Marți 25 Iulie 1939
8 Pagini P.

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE
IN ȚARA
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte 220 lei
ILUSTR. ROMÂNĂ
și UNIV.-SPORT
câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

O LACUNĂ

In cele mai multe orașe din țările civilizate, precum și în stațiunile turistice și balneare, există întreprinderi publice și particulare de vehicule motorizate, pentru ca vizitatorii naționali sau străini să poată vedea acele localități și regiunile unde se află. Oameni specializați au menirea să-i inițieze în limbile viliagiaturiștilor, completați de nenumărate broșuri ilustrate cu hărți, monumente, poziții pitorești.

Este unul dintre cele mai vechi și mai importante mijloace de atracție a maselor de străini, de punere în adevărata valoare a tot ce este frumos, interesant și specific, de intensificare a veniturilor hotelurilor, restaurantelor, prăvăliilor în anotimpul când ele suferă din cauza împrăștierei localnicilor, de favorizarea importului de bani străini, atât de precumpănitor din punct de vedere economic.

Din nefericire, în țara noastră nu s'a adoptat încă acest sistem de popularizare a tezaurului natural peste hotare. Căci după sforțările Oficiului de turism erau și sunt necesare și folositoare, scopul urmărit nu se poate realiza de cât în proporții reduse, atunci când străinii nu găsesc în România mijloacele de călătorie și de informații din mai toate celelalte state.

Or, capitala țării noastre rivalizează cu multe din alte țări, și farmecul ei, unanim recunoscut în nenumărate publicațiuni străine, ar putea să exercite peste hotare o atracțiune mult mai mare de cât în prezent.

Munții, marea, Dunărea, râurile principale, mânăstirile, exploatările petrolifere și industriale, monumentele vechi și noui, ansamblul geografic și istoric de pe întinsul României întregite, ar oferi străinilor aspecte de așa fel, încât îndreptarea lor spre țara noastră în epocile de călătorie ar funcționa în proporții considerabile.

Inițiativa privată a știut în mai toate direcțiunile să acopere lacunele administrației, datorite adesea predominării intereselor generale de un grad mai înnalt și cu un caracter mai iminent, cum este astăzi apărarea națională.

Ei îi revine să organizeze în Capitală și în țară acea întreprindere ce din vremuri vechi există pretutindeni, constituindu-și un titlu la recunoștința publică, pentru îndoitul merit de a fi făcut cunoscut cât mai mult și cât mai departe un patrimoniu de frumos, egalat numai de valoarea lui, și de a compensa într'o parte progresivă exportul de bani românești prin trecerea granițelor pentru întremare, studii, informații.

Declarațiile guvernului german in chestia Danzigului

Declarațiile făcute de d. Ulrich, purtătorul de cuvânt al guvernului german sunt viu comentate de presa mondială.

D. Ulrich a spus că „barometrul politic arată sută în sută că nu va fi război" și că Fuehrerul este hotărît să obție Danzigul pe cale pacinică.

Dar d. Ulrich a arătat și modul cum s'ar putea ajunge la o asemenea soluțiune spunând — după cum susține o telegramă din Varșovia — că „această părere se sprijină pe siguranța că Anglia va exercita asupra Poloniei o influență suficientă spre a împiedica izbucnirea războiului".

Cu acest adaus, declarația purtătorului de cuvânt al guvernului german, înseamnă că Germania speră că Anglia va interveni la Varșovia ca Polonia să nu se opună la alipirea orașului liber la Reich.

Era firesc ca această declarație să provoace o reacțiune atât la Varșovia cât și la Berlin.

Intr'adevăr, agenția oficioasă poloneză „Pat" a comunicat ieri că „cercurile politice poloneze declară că ori care ar fi forma sub care Germania va încerca să încoporeze Danzigul, această încercare de încorporare va fi considerată în Polonia ca o violare flagrantă a stării politice actuale și se va lovi de reacțiunea potrivită".

Agenția poloneză adaugă că Polonia rămâne la atitudinea fixată zilele trecute de mareșalul Smigly-Rydz care a spus că „Polonia va folosi toate metodele pașnice pentru soluționarea chestiunei Danzigului, dar că, dacă germanii stăruesc să realizeze planul lor de încorporare Polonia va fi nevoită să recurgă la arme cu conștiința că ea nu luptă pentru Danzig ci pentru independența ei".

Pe de altă parte, o telegramă din Londra a agenției „Reuter", arată că „o oarecare indignare se resimte la Londra față de insinuarea că d. Chamberlain nu ar onora obligațiile Marei Britanii".

Concluziunea ce se poate trage din toate acestea și la care de altfel ajung și majoritatea ziarelor străine este că nu s'a schimbat nimic în problema Danzigului. Pozițiile au rămas aceleași și declarația purtătorului de cuvânt al guvernului german n'a făcut decât să arate că Germania vrea să încorporeze cu orice preț Danzigul, dar că ar fi mulțumită să ajungă la acest rezultat și fără război.

De altfel presa germană precizează că pentru Germania nu există altă soluțiune a problemei Danzigului de cât „soluția germană, fără compromis, Reichul necerând decât dreptul său".

Așa fiind, importanța deosebită a declarațiilor purtătorului de cuvânt al guvernului german stă în faptul că în mod oficial, se poate spune că pentru prima oară Reichul declară că vrea să dobândească Danzigul.

Până acum n'au fost decât campanii de presă și declarațiuni laterale.

De altfel presa engleză relevă și ea această importanță a declarațiilor germane.

In ce privește constatarea care ar rezulta din declarațiile d-lui Ulrich că Reichul nu înțelege totuși să recurgă la război, ea este primită atât în Franța cât și în Anglia ca o dorință a Germaniei de a creia o destindere internațională. „Dacă Germania nu vrea războiul pentru Danzig — spune ziarul „Daily Telegraph" nimeni nu are motiv să-l declare. Dacă declarația urmărește — continuă ziarul englez — o slăbire a tensiunii din inițiativa Germaniei și numai Germania poate lua o asemenea inițiativă, ea va avea un efect binefăcător. Dar lumea întreagă așteapă să vadă cum se vor desfășura evenimentele",

Tot astfel se exprimă și presa franceză.

Aceasta este și părerea noastră: trebue să așteptăm desfășurarea evenimentelor. Deocamdată situația este neschimbată fiindcă pozițiile au rămas aceleași.

Nu este exclus totuși ca manifestarea intențiunilor pacifice germane să deschidă calea unor negocieri pentru o soluțiune care să mulțumească ambele părți.

STRĂBĂTÂND ȚARA

Valea Arieșului

REVIZUIRI

de VINTILĂ F. PANTAZOPOL

Am schițat cândva gândindumă la muncitorii noștri pe cari îi cunosc și îi îndrăgesc după vremea când mă trudeam să aflu așezările unui oarecare ministeriu al muncii, un program care să le asigure dreptul de întâietate în muncă, cuprinzând în această vagă formulă toate revendicările lor.

Ministerul muncii a dat în ultima vreme muncitorilor, câteva din legiuirile pe care le preconizam altă dată, dar cari nu erau decât năzuințele neexprimate ale atâtor și atâtor visători...

„Vor trebui — spuneam atunci — prin legi de curajoasă inițiativă, normalizate raporturile dintre patroni și muncitori, prin reintegrarea muncitorimii în drepturile ei firești, munca și capitalul pe același plan de drepturi și îndatoriri".

Și s'a venit cu unele modificări — timide fără îndoială — ale legii contractelor de muncă, făcându-se un început, foarte promițător pentru mai târziu.

— „Va trebui să urmeze reformele privind organizarea muncitorimii noastre, într'o unitate a muncii românești (muncă românească înfeudată sindicatelor socialiste) prin reînvierea breslelor meșteșugărești" — scriam mai departe.

Nu puteam să prevăd atunci fundamentala schimbare a concepției noastre de stat, dar breslele s'au reînființat, năzuindu-se către o generală punere în valoare a profesiunilor.

— „Prin reforma asigurărilor sociale, care nu mai poate întârzia, și care va face din aceasta o instituție sanitară preventivă, asumându-și răspunderea asigurării declinului profesional prin înființarea pensiei de bătrânețe", — cum spuneam atunci, preconizam măsuri de prevedere și asistență socială pe care muncitorii noștri le-au tot așteptat îndelung.

S'a modificat legea asigurărilor și pensia de bătrânețe oricât de insuficientă ar fi, este totuși o realitate.

In sfârșit, când printre cei dintâi ne gândeam la întrebuințarea timpului liber — și am purtat multă vreme ponosul acestor gânduri de mai bine — nu băgam cât de curând se va înfăptui și la noi, o mișcare de „muncă și voie bună" obșăduită de stat.

Toate reformele acestea s'au înfăptuit astăzi sub semnul unor vremuri de revoluționare prefaceri sociale.

Dar organizarea nouă a statului nostru, a depășit par'că în intensitate și gândurile noastre deatunci și înfăptuirile de mare preț ale ministerului muncii de azi.

Va trebui să se continue și să se întregească opera de naționalizare a muncii, asigurându-se întâietatea și proteguirea muncitorului, în singurul lui capital, munca.

Recunoscându-se aceasta, să se realizeze reforma care să asigure muncitorului stabilitatea, dar mai ales, garantarea acelui minimum de existență a cărui imperioasă nevoie nu i se mai poate tăgădui.

O lege de reorganizare a ministerului muncii va duce la înființarea Camerelor de meserii, organizarea sub o formă de sine stătătoare a mișcării de muncă și voe bună, crearea unor instanțe judecătorești speciale prin altă lege a jurisdicției profesionale, în sfârșit — vor mai fi și altele — reforma creditului meșteșugăresc, creiarea cooperației meșteșugărești și mai presus de toate legea care să repună în drepturile lui elementul etnic, sunt reformele de viitor ale acestui minister, din ce în ce mai în stima noastră, a tuturor.

Alte concepții stau la baza statului nou, alte concepții să dea impuls nou, celor mai de seamă instituții muncitorești.

Puterea numărului

de N. BATZARIA

„In număr stă puterea, prin număr am dobândit dreptul asupra Transilvaniei și a celorlalte provincii și tot numărul dictează întinderea spațiului de existență".

Fraza pusă între ghilemete este extrasă dintr'o scrisoare ce-mi trimite, referindu-se la articolul meu: „In legătură cu un bilanț demografic", un distins magistrat dintr'un oraș din Ardeal. Iar unele date ce se dă asupra unor situații locale îndreptățesc exclamația, care urmează: „Ce ne facem, dacă acest temeiu principal s'ar clătina!"

„Temeiul principal" este numărul populației românești, care trebue să fie în continuă creștere sau, în cazul mai rău, să păstreze actuala proporție numerică față de elementele minoritare. In cazul însă că echilibrul s'ar strica în dauna noastră, a românilor, îngrijorarea cuprinsă în exclamația d-lui magistrat din Ardeal apare îndreptățită.

Pe de altă parte, e drept că dacă numărul minoritarilor, cari locuesc în cuprinsul granițelor României, se cifrează, socotiți cu toții la un loc, la vreo patru milioane de suflete, nu este însă mai puțin adevărat că și fiecare minoritate etnică, luată separat, trage prea ușor în cumpănă față de greutatea reprezentată prin numărul masiv al populației românești. Insă faptul acesta nu scade întru nimic importanța și gravitatea problemei demografice și nu este de natură să împrăștie îngrijorarea trezită de constatările oficiale, cum că natalitatea e în scădere la români și că — fapt și mai alarmant — această scădere a numărului de nașteri se observă de câțiva ani încoace și în pătura țărănească.

Din statistici ceva mai vechi, publicate în „Buletinul demografic al României", știm că, deși dela războiu încoace, se constată an de an o oarecare scădere în numărul de nașteri, totuși, excedentul anual de nașteri asupra deceselor se datora într'o măsură covârșitoare elementului românesc. Românii continuau să fie mai prolifici decât celelalte elemente alogene.

Mai știam — tot pe bază de date și statistici oficiale —, că din punctul de vedere demografic, din toată țara, Banatul era singura provincie deficitară. In Banat, nu numai că nu se înregistrau, printre români, excedente de nașteri asupra deceselor, ci erau ani când bilanțul se prezenta staționar, iar alții, când se încheia cu deficite. Insă mai știam că, în această privință, nici elementele minoritare din Banat nu se prezentau în condițiuni mai bune. In deosebi, se știe că șvabii din Banat, ca și sașii din Ardeal, nu erau elemente prolifice. Ca și pentru români, tot așa și pentru dânșii, nu sărăcia, deci greutatea de a-i crește, îi făcea să se ferească de a avea copii mulți. Motivul hotărîtor era presupunerea ca, după moartea părinților, averea să nu fie împărțită și îmbucătățită.

De câțiva ani însă, acest motiv a încetat de a exista pentru minoritățile germane din Banat și din Ardeal. Ascultând de un cuvânt de ordine, dat în numele germanismului, care se străduește să fie cât mai puternic sub toate raporturile, șvabii, sașii și ceilalți minoritari germani din țară au renunțat la vechea lor concepție isvorîtă din mărunte considerațiuni de ordin economic și la teama de mai mulți copii. Pentru a-i încuraja pe drumul acesta, au luat ființă organizații săsești, care, după cum îmi comunică d. magistrat din Ardeal, au ajuns să plătească mai multe mii de lei pentru fiecare copil născut în pătura mai săracă a populației lor. Tot d-sa îmi dă unele exemple concrete, care confirmă foarte neplăcutul adevăr, ce îmi era cunoscut de mai înainte, că sunt în Ardeal anumite regiuni, unde, datorită unor împrejurări economice puțin favorabile, elementul românesc dă înapoi, sub raportul numeric, în fața elementelor minoritare. Am constatat eu însumi acest proces de dare înapoi a românilor și de reducere a numărului lor în comunele cu populație mixtă (români și secui) din jurul Brașovului.

Ne găsim, prin urmare, în fața unei probleme de importanță vitală. Problema prezintă chiar două laturi: latura demografică propriu zisă și latura eugeniei, adică, a unei cât mai bune creșteri a copilului. De altfel, această problemă, sub ambele ei aspecte, s'a pus cu toată seriozitatea și în state cu o populație mult mai deasă și cu un pământ mai puțin roditor decât pământul României.

Citâm, de pildă, măsurile luate și foarte însemnatele sacrificii făcute de guvernul italian pentru a stimula și încuraja sporirea nașterilor. Aceasta într'o țară ca Italia, care pe o suprafață, ce nu este mai mare decât suprafața României, și pe un pământ, care e departe de a avea rodnicia pământului românesc, nutrește o populație de 45 de milioane de suflete.

Rămâne un ultim punct de lămurit și anume: ce trebue făcut pentru a tămădui marele rău, de care ne-am ocupat? Răspunsul îl găsim în măsurile ce au fost luate în Italia, în Franța și în alte state. Să nu uităm însă, că în număr stă puterea.

RECRUTAREA UNEI ARMATE GUVERNAMENTALE CEHE

Praga, 22 (Rador).— Ministerul apărării naționale anunță că recrutarea armatei guvernamenate cehe este terminată.

Armata va avea 15.000 de oameni și va fi compusă din foști ofițeri și subofițeri cehoslovaci.

Ea va interveni în marile catastrofe și va fi însărcinată cu serviciul de ordine la Praga.

Ratificarea tratatului germano-lituanian

Berlin, 22 (Rador).— Tratatul germano-litauanian, semnat la 8 Iulie a. c., prin care se reglementează naționalitatea locuitorilor din teritoriul Memel, a fost ratificat și pus imediat în vigoare.

Ziarele anunță cu această ocazie că numărul persoanelor cărora li se atribuie naționalitatea germană este mai mare decât se credea la început și că noul tratat ține cont de minorităților respective din cele două țări.

O problemă de psihologie

de NUȘI TULLIU

Individ, ca și națiune, își au, fiecare, psihologia și temperamentul lor specific. Rasele dela nord se deosebesc de cele dela sud; rasa latină, sub raportul structural, fizic și etic, prezintă deosebiri fundamentale de rasă slavă și germană.

Noi, românii, purtăm în noi echilibrul și armonia latinității pure și autentice; sufletul nostru este ca arhitecturile cu linii simetrice, de o simplă, dar ideală frumusețe. Numai așa se explică echilibrul moral nezdruncinat, din decursul veacurilor, cu toate vijeliile istorice prin cari am trecut. E ceva, în noi, din superba gravitas romana, care uimea lumea, chiar în timpul decadenței romane.

In primul loc, disciplina și antipatia pentru perturbări politice sunt caracterul psihic esențial al românului. Istoria noastră, cu toate durerile și umilințele la care a fost supus românul, rar dacă înregistrează mișcări populare anarhice. Nu e la fel la alte popoare. Să le numim? Tucidide spunea despre atenieni, că sunt incorigibili, în vecinic neastâmpăr și așa au rămas descendenții lor până astăzi. In Bulgaria, demosul a guvernat aproape totdeauna; guvernele erau, până ieri, jucăria partidelor și a maselor populare. De Rusia ce să mai vorbim? O observație: în Roma veche, luptele între patricieni și plebei — lupte de clasă — au durat sute de ani; niciodată însă nu s'au făcut răscoale sângeroase, ci mișcări potolite, raționale, legale. Nu li se dau drepturi plebeilor? Se retrag pe muntele sacru! Se va obiecta: dar războaele civile! Asta da! Dar când? In ce vreme? Atunci când statul ajunsese pe mâna coteriilor, a generalilor ambițioși, a cluburilor politice, cum s'ar zice astăzi. Poporul roman, serios, grav, patriot, până la jertfă, religios, până la pietate, vedea, în icoana patriei, simbolul patrimoniului național și eternitatea puterii romane. Numai cu această dinamică psiho-morală au putut cuceri lumea...

Fără exagerare, țăranul nostru, adevăratul latin, are aceleași caracteristice sufletești: devotament către patrie, disciplină statornică, respect și evlavie față de tot ce aparține țării și neamului. Brazda lui, e brazda națiunii — și o apără cu nativa înverșunare a legionarului străbun.

Minunată structură psihică! Bolșevismul a pătruns în Grecia; a bântuit, sângeros, orgolioasa Spanie, a străbătut în China, a atins mai toate statele! Numai România, țară vecină cu haosul leninist, a rămas imună, cu toate străduaniile agenților de propagandă! Ce spectacol măreț! Ce virtuți civice admirabile! Și, totuși! Tocmai aceste minunate însușiri ale națiunii sunt nesocotite de străini! Ei văd, în dinamismul rasei, o pasivitate și o nepăsare de iloți, o totală lipsă de temperament, confundând — acești străini — curajul cu agresivitatea, conștiința națională cu sgomotul inutil al vorbăriei atâtătoare, cumințenia cu lipsa de mândrie și demnitate națională.

Pentrucă românul nu răspunde prin atacuri violente la pornirile violente — ale altora — i se aduce acuzare de slăbiciune. Fiindcă politica noastră de stat se desfășoară cumpănit, prudent, canonic, se crede că avem o politică de înjosire și de timiditate nevindecabilă. Așa e tradiția și legenda în Balcani și aiurea despre poporul românesc. Cunoaștem și tradiția și legenda! Dar, amicii noștri vecini să nu uite Mărășeștii, după cum nici Cartagena n'a uitat Zama!... Neamul nostru, de pretutindeni, știe să se afirme la timp, atunci când inima se ridică până la rațiune și interesele patriei până la jertfa de sine; aceasta este psihologia românului. Viața lui națională își urmează cursul liniștit al marilor fluvii, înghesuite între malurile cu albie adâncă; dar, când furtuna răscolește valurile și le revarsă peste mal, atunci, numai a toate stăpânitorul le poate zăgăzui... Și, le spunem acestea, ca să știe cei cari nu cred în metempsihoză... Roma n'a murit niciodată pe unde și-a purtat armele și stindardele...

UN TIP UNIC DE PÂINE IN ITALIA

Roma, 22 (Rador). — Un tip unic de pâine pentru toată Italia va începe să fie produs și pus în vânzare cu începere din luna August.

Calitatea sa va fi simțitor superioară celei a tipului de pâine ordinar, care exista în Italia până acum.

Este vorba de o pâine cu totul pură, adică fără nici un amestec de porumb.

In consecință, se va proceda la o ușoară sporire a prețului de zece centime kilogramul. Acest preț va rămâne neschimbat până la 31 Iulie 1940.

SCRISORI DIN LONDRA

Pastorală la Berlin

de AUGUR

Londra, Iulie

Unii oameni, citind mesagiile dela Berlin, pe drept sau pe nedrept, vor să creadă în existența, în anturajul Fuhrerului, a unui partid favorabil păcii. Plecând dela această idee acești oameni spun că trebue totuși să se sprijine acțiunea acestor pacifiști germani, făcându-se o nouă propunere de împăciuire regimului hitlerist.

Opinia acestor oameni ne-ar lăsa indiferenți, dacă nu ar fi faptul că ei fac să circule zvonul, că d. Chamberlain e perfect de acord cu ei și că d-sa nu așteaptă decât momentul prielnic pentru un nou gest de împăciuire față de Berlin. Acest zvon neîntemeiat ne dovedește că e necesar să analizăm, pentru o singură dată, punctul de vedere al șefului guvernului britanic.

1) D. Chamberlain e desigur un partizan convins al păcii. Nimic nu i-ar face mai mare plăcere, decât a vedea pe germani și pe polonezi înțelegându-se în mod pașnic. D. Chamberlain nu ascunde că este un partizan al soluțiilor pașnice.

2) Totuși, primul ministru e convins acuma că nimic în atitudinea Fuhrerului nu îndreptățește nădejdea într'o soluție pașnică a problemei relațiilor germano-poloneze. Nu există nici-o dovadă despre voința Fuhrerului Germaniei de a evita războiul.

3) D. Chamberlain nu crede în existența unui partid favorabil păcii, care ar fi capabil să influențeze hotărârile Fuhrerului. Un astfel de partid nu poate exista decât sub ordinele Fuhrerului însuși, și atunci, trebue să vedem în el expresia unei manopere spre a influența, slăbind-o, politica înțelegerii anglo-franceze.

4) Atmosfera, în Marea Britanie, e astăzi de așa natură încât ar fi primejdios pentru guvern de a face vre-un gest de conciliere, înainte ca, dela Berchtesgaden, să sosească o dovadă răsunătoare și valabilă despre intențiile irevocabil pacifiste ale stăpânului momentului.

5) Dealtminteri, există totdeauna primejdia ca printr'un asemenea gest Marea britanie să nu ajungă la alt rezultat de cât de a creea din nou impresia slăbirii politicii sale în Europa.

6) D. Chamberlain e deci hotărât să continue opera de reînarmare a țării sale pe mare în aer și pe uscat, al cărei program e cunoscut de toată lumea.

In ce privește acest ultim punct, constatăm că există un curent în opinia publică ce vrea să creadă că forța câștigată de Marea Britanie îi permite astăzi să facă o ofertă împăciuitoare Germaniei fără a-și pierde prestigiul. Unii spun că guvernul britanic fiind puternic, poate să fie generos.

A vorbi în acest sens înseamnă a nu cunoaște adevărata situație. Azi nu mai poate fi vorba de generozitate. Opinia publică din această țară, după sforțarea făcută, n'ar îngădui nici un act care ar avea tendința de a lipsi Marea Britanie de avantajul pe care ea e hotărâtă să-l obție asupra adversarilor săi. Acest avantaj constă în posibilitatea de a impune respectul păcii acelora care, din fire, nu-l posedă. D. Chamberlain, — mai mult chiar decât se crede în cercurile rău informate, — reprezintă ecoul unui sentiment național. El are deci nevoe să fie sprijinit de opinia publică. Astfel s'a făcut introducerea serviciului militar obligator pentru toți. Ușurința cu care țara a intrat în noua situație se datora faptului că primul ministru, în momentul în care cerea Camerei comunelor să treacă noua lege, se simțea sprijinit de un sentiment național.

Acest sentiment național nu îngădue guvernului să mai facă experiențe în domeniul sentimentelor. Voința națională s'a întărit. Ea este pentru rezistența față de agresiune. D. Chamberlain nu face altceva decât să-i îndeplinească dorința.

Piața Hitler din Berlin căreia i s'a dat de curând numele de piața Mussolini

Citiți în corpul ziarului:

Grava situație a Românilor din Ucraina Subcarpatică

D. Lebrun, președintele Franței, a vizitat zilele trecute Palatul din Liège, care a fost construit în veacul al XVII-lea și unde a fost primit de Regele Leopold al Belgiei